

ΑΛΙΝΤΖΑΥΡΑ - LIZZARD

[Alijaura]

Οι αλιντζαύρες ή αλλιώς «σελεντρούνες» είναι ένα είδος σαύρας στην Κύπρο (ερπετό).

Τον χειμώνα πέφτουν σε χειμερία νάρκη για 1-2 μήνες.

Τη νύχτα κρύβονται κάτω από πέτρες, μέσα σε βράχους ή σε τρύπες.

Οι αλιντζαύρες είναι ευκίνητα και γρήγορα ζώα.

Επίσης, έχουν μεγάλο σώμα, τέσσερα μικρά πόδια και μεγάλη ουρά.

Υπάρχουν 2 είδη αλιντζαυρών στην Κύπρο, όπου το μήκος τους δεν ξεπερνά τα 16 εκατοστόμετρα.

Η ενδημική και σπανιότερη σαύρα του Τροόδους (*Iacerta laevis troodica*) ζει στην οροσειρά του Τροόδους.

Συνολικά στην Κύπρο, από τα 11 είδη αλιντζαυρών που υπάρχουν, τα 5 είναι ενδημικά. Όλα τα είδη είναι ακίνδυνα.

**Νεφέλη Μιχαήλ και Νικολέττα Ιωάννου, Ε΄2
Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου Β΄**

Σκαθάρι: Προπόμακρος ο Κυπριακός- Propomacros Cypriacus

Είναι ένα μεγάλο εντυπωσιακό σκαθάρι – κολεόπτερο.

Μήκος: φτάνει μέχρι 40 χιλιοστά.

Χρώμα: λαμπερό μαύρο – καφέ.

Χαρακτηριστικά: άκαμπτο και συμπαγές σώμα καλυμμένο από ένα εξωσκελετό. Δύο μυτερές απολήξεις στο πλάι του θώρακα του και τα πολύ μεγάλα σε μήκος, πριονωτά, μπροστινά πόδια.

Ζει: Μόνο στην Κύπρο πουθενά αλλού στον κόσμο. Προτιμά περιοχές που υπάρχουν αιωνόβιες βελανιδιές και χαρουπιές.

Τρέφονται: με οργανικές ύλες όπως τα φύλλα, τα κλαδιά και τα κουφάρια θανούστων ζώων που βρίσκονται στο έδαφος (αποσύνθεση).

Σημαντικός ρόλος: επικονίαση των φυτών και τροφή για πολλά είδη ζώων.

Εχθροί: καταστροφή των βιοτόπων του. Η αποψίλωση μεγάλων φυσικών περιοχών και ο κατακερματισμός των οικοσυστημάτων.

Είναι στην Κόκκινη Λίστα των Απειλούμενων ειδών της IUCN (Διεθνής Ένωση Προστασίας της Φύσης). Κατατάσσεται ως ένα κινδυνεύων είδος και η προστασία του είναι αναγκαία.

Ηλίας Χατζηττοφής, Ε΄2
Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου Β΄

Ξισταρκά

Κιστός ο Κρητικός - Cistus

Στην Κύπρο, η Ξισταρκά επίσης ονομάζεται Λουβίδκια, Λεούτιν ή Λαδανία. Αυτό οφείλεται στο λάβδανο που είναι μια αρωματική ουσία. Στην αρχαιότητα το λάβδανο ήταν σημαντικό υλικό για την αρωματοποιία και σαπυνοποιία λόγω της ωραίας και γλυκιάς μυρωδιάς του!

Η Ξισταρκά περιλαμβάνει 7 γένη. Υπάρχουν 160 είδη Ξισταρκάς.

Εντοπίζεται σε ξηρές, πετρώδης περιοχές σε υψόμετρο από 0-1800 μ.

Η Ξισταρκά είναι ένας αειθαλής θάμνος που καλύπτεται από αστεροειδές τρίχωμα και φθάνει μέχρι τα 150μ ύψος. Τα αστεροειδή άνθη της είναι ροζ ή άσπρα με στήμονες σε έντονο κίτρινο χρώμα, δημιουργώντας μια όμορφη αντίθεση. Συναντάται, επίσης, και σε άλλους χρωματισμούς. Τα αστεροειδή άνθη της εμφανίζονται μεταξύ των μηνών Φεβρουαρίου και Ιουνίου.

Τα νεαρά άνθη του φυτού, χρησιμοποιούνται για την παρασκευή τσαγιού το οποίο χρησιμοποιείται για την μείωση χοληστερόλης στο αίμα.

Το 1999 κηρύχθηκε Ευρωπαϊκό έτος για το φυτό αυτό.

Μάγια Νόλα και Ανδρέας Χατζηττοφής, Ε΄2

Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου Β΄

Λάζαροι-Πασχαλιές

- Οικογένεια: ελαιόδεντρο Oleaceae
- Είναι μεγάλοι φυλλοβόλοι θάμνοι ή χαμηλά δέντρα.
- Το χρώμα τους είναι συνήθως ανοιχτό μοβ.
- Φτάνουν σε ύψος από 6 μέχρι 7 μέτρα.
- Καλλιεργούνται ως καλλωπιστικά φυτά.
- Έχουν υπέροχο άρωμα.

Μαρία Βαλιαντή και Κλειώ Θεμιστοκλέους, Ε΄2
Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου Β΄

ΨΑΡΙ-ΚΟΡΔΕΛΑ

Το ψαρί Κορδέλα ζει στην Μεσόγειο θάλασσα. Είναι βενθικό ψάρι και ζει σε αμμολασπώδη υποστρώματα με βάθος από 15 έως 100 μέτρα. Κάποιες φορές περιφέρεται και στα μεσόνερα των θαλασσών μας. Σχηματίζει μικρά κοπάδια από ψάρια του ίδιου είδους αλλά κάποτε μπορεί να το βρεις να ζει μοναχικά σε βαθιές τρύπες. Το μήκος της Κορδέλας συνήθως κυμαίνεται από 20 μέχρι 35 εκατοστά, αν και μπορεί να ξεπεράσει το 1 μέτρο. Τρέφεται με οστρακόδερμα και μικρά ασπόνδυλα. Η αναπαραγωγική περίοδος του είδους κυμαίνεται μεταξύ Μαρτίου και Νοεμβρίου.

Μαρία Κωνσταντίνου

Κούλλα Παναγιώτου

Δ' τάξη

Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου Β'

Μαντζουράνα - Marjoram

Η Μαντζουράνα είναι φυτό συγγενικό της Ρίγανης.
Ονομάζεται *Origanum majorana*.

Ιδιότητες και θεραπευτικές δράσεις.

- ❖ βοηθάει στους πονοκεφάλους, αϋπνία, ίλιγγο, ημικρανία, απώλεια μνήμης και επιληψία.
- ❖ Καταπολεμάει την ρινίτιδα και βοηθά στις αμυγδαλές, τις φλεγμονές, στα ούλα και στη γλώσσα.
- ❖ Πολεμά τη βρογχίτιδα και το άσθμα.
- ❖ Μπορεί να ανακουφίσει τα προβλήματα όπως το άγχος και κατάθλιψη.

Χρήσεις:

- Σαν αιθέριο έλαιο (θερμαντικές και ηρεμιστικές ιδιότητες).
- Στη ζαχαροπλαστική
- Στη μαγειρική
- Στην αρωματοποιεία

*Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου Β΄
Δ΄ Τάξη
Αντριάνα Παντελή
Ηλιάνα Παπαδοπούλου*

ΑΓΓΑΘΟΠΟΝΤΙΚΟΣ

ΝΑΓΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΛΕΞΣΙΑ ΛΑΖΑΡ

A close-up photograph of a mouse with a mix of brown, tan, and white fur. The mouse is perched on a light-colored, textured rock. Its long tail is visible, showing a distinct pattern of coarse, dark hairs. The background is a soft-focus natural setting with green foliage and brown earth. The text is overlaid on the right side of the image in a white, sans-serif font.

Ο Κρητικός ακανθοποντικός αποτελεί ένα απειλούμενο θηλαστικό, το οποίο απαντάται αποκλειστικά στο νησί της Κρήτης. Το όνομα του το παίρνει από τις σκληρές χοντρές τρίχες που βρίσκονται στη ράχη και στην ουρά του.

Το πρόσωπο του έχει περισσότερο γκρίζα απόχρωση και είναι περισσότερο μυτερό από τα άλλα είδη ακανθοποντικών. Η γούνα του ποικίλει από κίτρινη έως κόκκινη, το πρόσωπο και η ράχη του ποικίλει από γκρι έως καφέ, ενώ έχει πάντα άσπρο χρώμα στην κοιλιά του.

Το πρόσωπο του έχει περισσότερο γκριζα απόχρωση και είναι περισσότερο μυτερό από τα άλλα είδη ακανθοποντικών. Η γούνα του ποικίλει από κίτρινη έως κόκκινη, το πρόσωπο και η ράχη του ποικίλει από γκρι έως καφέ, ενώ έχει πάντα άσπρο χρώμα στην κοιλιά του.

Ο ακανθοποντικός βγαίνει από την πολύ μικρή του φωλιά την νύχτα για να τραφεί με χόρτα και σπόρους. Εκτός από φυτική τροφή, μπορεί να φάει σαλιγκάρια και έντομα.

Η εγκυμοσύνη του διαρκεί 5-6 βδομάδες, που είναι πολύ μεγάλη διάρκεια για ποντικό. Είναι εντυπωσιακό ότι κατά τη γέννα, άλλες θηλυκές περιποιούνται τη μητέρα, ενώ το νεογνό γεννιέται αρκετά ανεπτυγμένο και με ανοιχτά μάτια.

Οι ακανθοποντικοί κινδυνεύουν με εξαφάνιση, ενώ είναι πολύ δύσκολο να εντοπιστούν δείγματα του. Δεν έχουν μελετηθεί εις βάθος, γεγονός που περιορίζει τις γνώσεις μας για το είδος και την εξέλιξη

ΣΑΪΤΤΑΡΗΣ Ή ΣΑΪΤΤΑ (*Malpolon monspessulanus*)

© Nikolaou H.

- Η σαΐττα θεωρείται ως ένα από τα γρηγορότερα φίδια που υπάρχουν, σε βαθμό που του αποδίδονται υπερφυσικές ικανότητες και υπερβολική ταχύτητα από τη λαϊκή παράδοση και τοπικές δοξασίες.

- Η σαΐττα ανήκει στη μεγάλη οικογένεια Colubridae που περιλαμβάνει τα κοινά φίδια (εκτός από τις οχιές, το τυφλόφιδο και το ερημόφιδο], δηλαδή τα τυπικά φίδια με το μακρύ και λεπτό σώμα.
- Είναι ένα μεσαίου μεγέθους φίδι με μήκος σώματος να φτάνει τα 135 εκατοστά. Έχει μακρύ και πολύ λεπτό σώμα με λεπτό κεφάλι.

- Στο σώμα του έχει μια σειρά σκουρόχρωμων κηλίδων, μεγάλου μεγέθους ξεκινώντας από το λαιμό και σταδιακά μικρότερες προς το πίσω μέρος του σώματος.
- Η διατροφή του βασίζεται στις σαύρες, όμως καταναλώνονται και μικρά θηλαστικά και μεγαλόσωμα έντομα

- Έχει δηλητήριο αλλά είναι εντελώς ακίνδυνο για τον άνθρωπο.
- Το χειμώνα πέφτει σε νάρκη και τους ζεστούς μήνες είναι πολύ ενεργό.
- Είναι εδαφόδιο φίδι αλλά έχει αναρριχητικές ικανότητες.
- Όταν απειληθεί, απομακρύνεται με μεγάλη ταχύτητα.

- Ο Σαϊτάρης και γενικά όλα τα φίδια παίζουν σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας στη φύση, γι αυτό είναι υποχρέωση όλων μας να τα προστατεύουμε. Μπορούμε να προστατέψουμε το φυσικό περιβάλλον και να μην καταστρέφουμε τα οικοσυστήματα.

Μικροί ερευνητές: Κωνσταντίνος Κούλουμος και
Κωνσταντίνος Μακρινάκης της τάξης Ε1

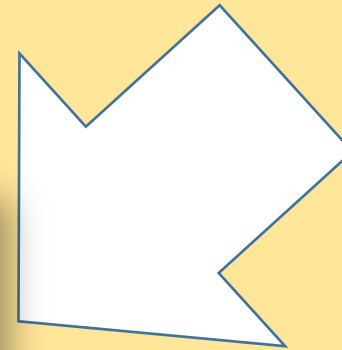
ΤΕΛΟΣ

Ποντίκι (black rat)

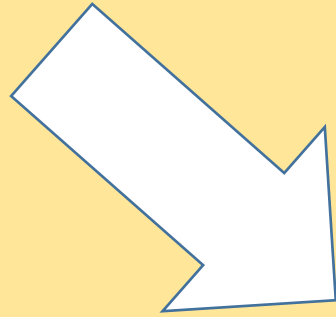

Λουκιάνα Σιδερά
Παναγιώτης Πολυδώρου
Ε'1

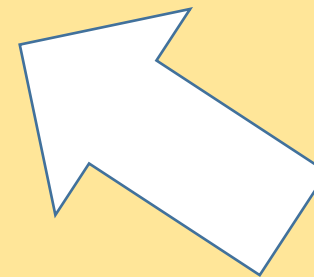
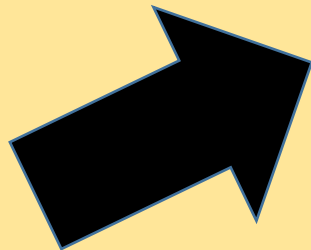
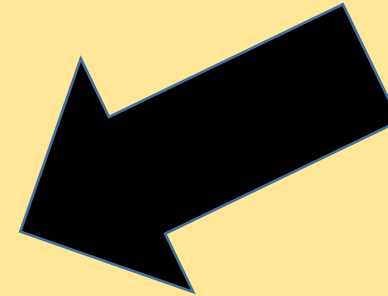
- Ο μαυροπόντικος έχει μήκος 12,75 με 18,25 εκατοστόμετρα, συμπεριλαμβανομένης της ουράς μήκους 6,5 με 10 εκατοστομέτρων, και ζυγίζει 110 με 340 γραμμάρια. Τα αρσενικά είναι μεγαλύτερα και δυνατώτερα. Συνήθως έχουν χρώμα μαύρο προς ανοιχτό καφέ!!!

Ταυτότητα Μαυροπόντικου

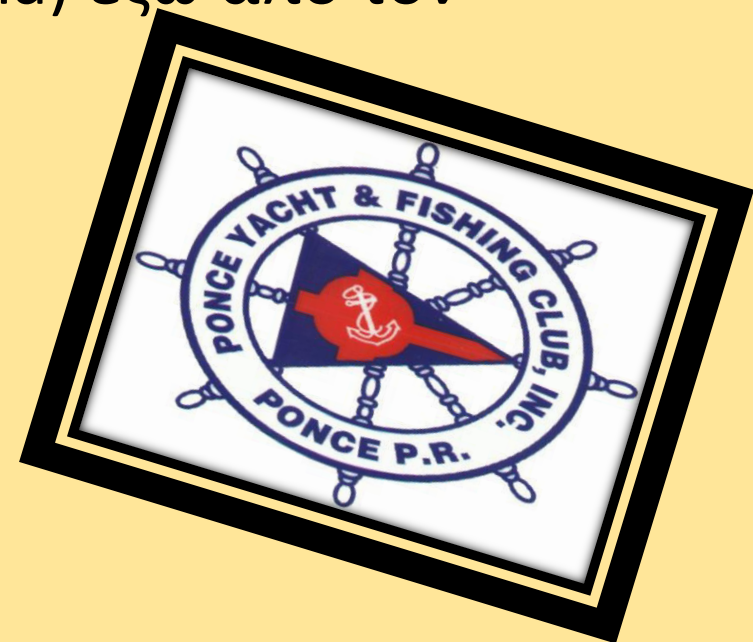

- Βασίλειο: Ζώα
- Συνομοταξία: Χορδωτά
- Ομοταξία: Θηλαστικά
- Τάξη: Τρωκτικά
- Οικογένεια: Μυίδες
- χρόνος ζωής: 4 χρόνια

- Το 2010, η Sociedad Ornitológica Puertorriqueña (Πουέρτο Ρίκο Bird Society) και η Ponce Yacht and Fishing Club ξεκίνησαν μια εκστρατεία για την εξάλειψη του μαυοπόντικου από τα νησιά Isla Ratones (Νήσος Ποντικών) και Isla Cardona (Νήσος Cardona) έξω από τον δήμο Ρον Πουέρτο Ρίκο

Ταξινόμηση

- Ο μαυροποντικός ήταν ένα από τα πολλά είδη που περιέγραψε αρχικά ο Λινναίος στο έργο του, του 18ου αιώνα, *Systema Naturae*, και φέρει ακόμα το ταυτόνυμο *Rattus rattus*. Είναι τυπικό είδος του γένους Επίμυς (*Rattus*).

Επίσεις ομαυροποντικός (Rattus rattus) είναι κοινό τρωκτικό του γένους Επίμυς (Rattus) (μεγάλοι ποντικοί) της υποοικογένειας Μυΐνες (ποντικοί). Το είδος προέρχεται από την τροπική Ασία και εξαπλώθηκε μέσω της Εγγύς Ανατολής στα Ρωμαϊκά χρόνια πριν φτάσει στην Ευρώπη κατά τον 1ο αιώνα και να διαθωθεί με τους Ευρωπαίους σε όλο τον κόσμο.

Ακόμη οι μαυροποντικοί είναι παμφάγοι. Αποτελούν σοβαρά παράσιτα για τους αγρότες καθώς τρέφονται με πολλές από τις γεωργικές καλλιέργειες.

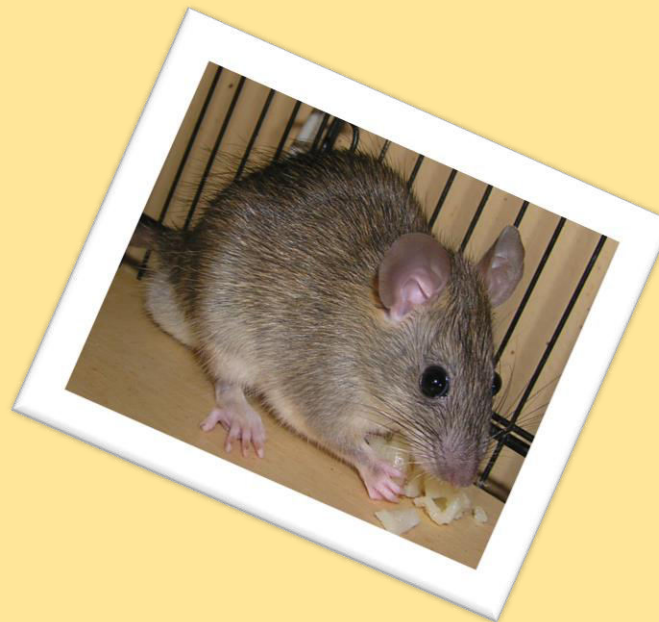
Ο μαυροποντικός έχει επίσης τραχειά γούνα και είναι λίγο μικρότερος από τον δεκατιστή.

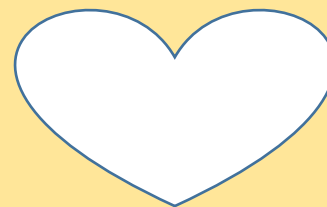
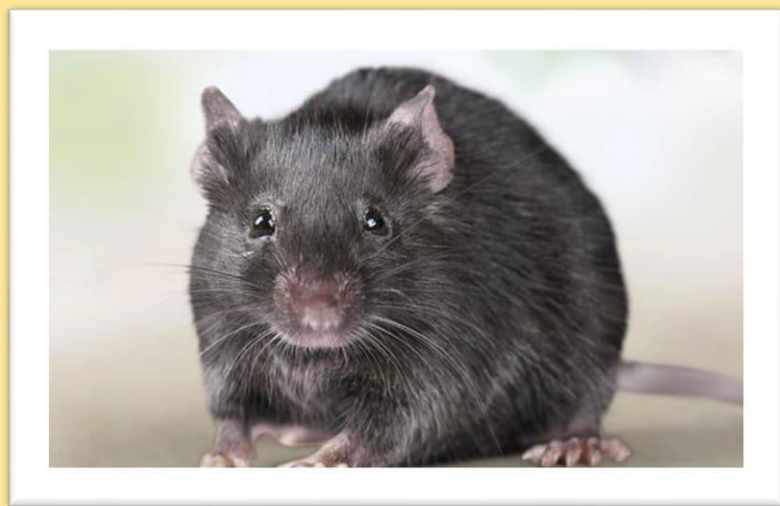
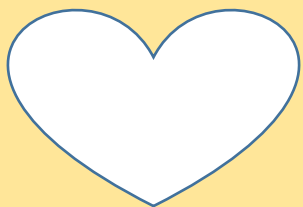
- Οι πληθυσμοί *Rattus rattus* ήταν συνηθισμένοι στη Μεγάλη Βρετανία, αλλά άρχισαν να μειώνονται μετά την εισαγωγή του καφέ αρουραίου τον 18ο αιώνα. Οι πληθυσμοί του *R. rattus* παρέμειναν κοινοί στα λιμάνια και τις μεγάλες πόλεις μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα, αλλά έχουν μειωθεί λόγω των μέτρων καταπολέμησης τρωκτικών και υγιεινής. Τα νησιά Shiant στις Εξωτερικές Εβρίδες στη Σκωτία αναφέρονται συχνά ως ο τελευταίος εναπομείνας άγριος πληθυσμός του *R. rattus* που έχει απομείνει στη Βρετανία, αλλά τα στοιχεία δείχνουν ότι οι πληθυσμοί επιβιώνουν σε άλλα νησιά (π.χ. Inchcolm) και σε τοπικές περιοχές της βρετανικής ηπειρωτικής χώρας. Πρόσφατα δεδομένα του Εθνικού Δικτύου Βιοποικιλότητας δείχνουν πληθυσμούς γύρω από το Η.Β., ιδιαίτερα σε λιμάνια και πόλεις-λιμάνια.

- Από τον χειμώνα του 2015, το έργο αποκατάστασης των νήσων Shiant (μια κοινή πρωτοβουλία μεταξύ RSPB και Scottish Natural Heritage) βρίσκεται σε εξέλιξη για την εξάλειψη των πληθυσμών *Rattus rattus* στα νησιά.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ!!

Ξυλοδρόπης ερπετό

Ιωάννα Παϊσία Κούλλη
Νεφέλη Παναγή

Β' Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου

Περιγραφή:

- Λεπτό
- Μικρό φίδι που δεν ξεπερνά σε μήκος το ένα μέτρο
- Ολικό μήκος έως 100cm (συνήθως μικρότερο) σε εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις όμως μπορεί να φτάσει τα 130cm.
- Διαθέτει σώμα γκριζου-μπεζ χρώματος με σκούρες καφέ μπάρες τοποθετημένες κατ' εναλλαγή στο πάνω μέρος της πλάτης του
- Όταν ενοχληθεί κουλουριάζεται, συρρίζει δυνατά και προσπαθεί να δαγκώσει

Περιγραφή (Συνέχεια):

- Κυρίως νυκτόβιο φίδι
- Τα μάτια του έχουν μια κάθετη κόρη η οποία διαστέλλεται το βράδυ για να διευκολύνει τη νυχτερινή όραση του
- Η κόρη των ματιών του είναι σε σχήμα σχισμής (όπως στις γάτες), όμως σε χαμηλό φωτισμό η κόρη ανοίγει παίρνοντας στρογγυλό σχήμα
- Οπισθόγλυφο – Φέρει δηλητήριο στα πίσω δόντια – Ακίνδυνο για τον άνθρωπο

-
- Συνήθως "σφυρίζει" αν πιαστεί και προσποιείται πως θα επιτεθεί, εξαιρετικά σπάνια όμως θα δαγκώσει. * *Τα δόντια που εκχέουν το δηλητήριο είναι στο πίσω μέρος της άνω σιαγόνας*, σε τέτοια θέση που καθιστά αδύνατη την έγχυση στον άνθρωπο. Το δηλητηριό του δρα μεν αποτελεσματικά στα θηράματά του αλλά δεν προκαλεί συμπτώματα στον άνθρωπο.

Β' Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου

Άλλες ονομασίες

- Telescopus fallax(Fleischmann, 1831),
- Αγιόφιδο,
- Γατόφιδο,
- Σταυρόφιδο,
- Φιδάκι της Παναγίας.

Ενδιαίτημα:

- Συναντάται
 - Ζεστά εδάφη
 - ξηρά πετρώδη εδάφη
 - χαλάσματα παλιών σπιτιών
- Δραστηριοποιείται
 - κυρίως νωρίς το πρωί
 - αργά το απόγευμα
 - το βράδυ

Τροφή:

- Σαύρες
- μεγάλα έντομα
- Κυνηγάει ανάμεσα σε βράχους και πέτρες ψάχνοντας για σαύρες και μικρά τρωκτικά, επίσης αναρριχάται επιδέξια ψάχνοντας για νεοσσούς

Β' Δημοτικό Σχολείο Τραχωνίου

Αναπαραγωγή:

- Γεννά από 9 – 19 αυγά, κάτω από πέτρες, το καλοκαίρι (Ιούνιος–Ιούλιος).
- Εξάπλωση στο νησί: Ευρεία εξάπλωση από τα παράλια μέχρι και τις ψηλότερες κορυφές του Τροόφους.
- Παγκόσμια εξάπλωση: Νοτιοανατολική Ευρώπη, Κύπρος, δυτική Ασία από την Τουρκία και τα μεσογειακά παράλια της Μέσης Ανατολής μέχρι το Ιράν.
- Κατάσταση: Κοινό αν και δεν εντοπίζεται εύκολα.

Β' Δημοτικό Σχολείο Τραχωρίου

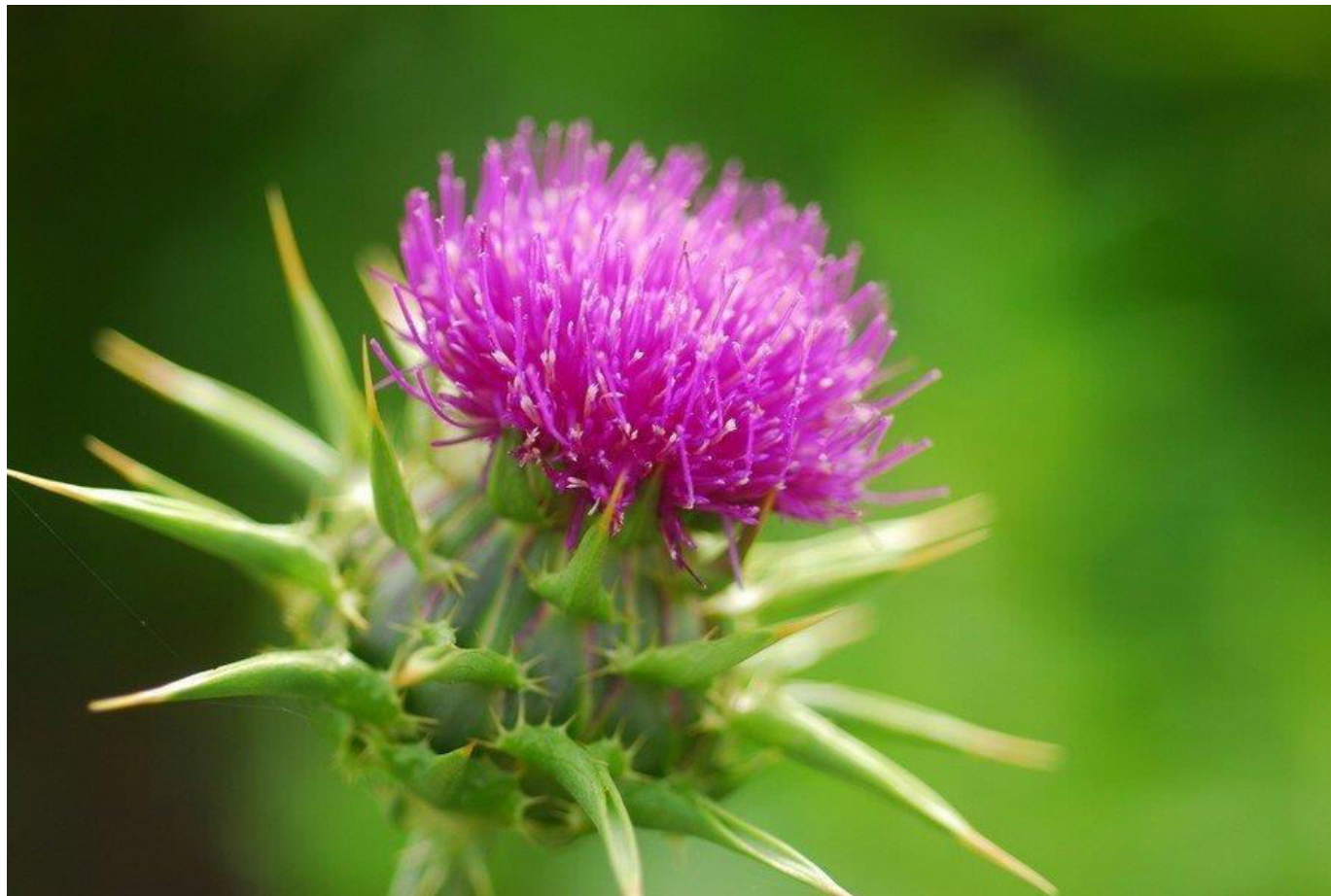
Θρησκεία:

- Στην Κεφαλονιά χρησιμοποιείται σε θρησκευτικές παραδόσεις με αρχαίες ρίζες, όταν αρκετά φίδια μεταφέρονται στην εκκλησία της Παναγίας της Λαγκουβάρδας την περίοδο 6 με 15 Αυγούστου και διατίθενται στο να τα αγγίζουν οι επισκέπτες πιστεύοντας πως πρόκειται για θαύμα, εξού και η κοινή του ονομασία "Αγιόφιδο". **Εντελώς ακίνδυνο φίδι.**

Ιδιαίτερη Προστασία:

- Προστατεύεται από την Ευρωπαϊκή Οδηγία 92/43/ΕΚ
- Προστατεύεται από τον Κυπριακό Νόμο 153(Ι)2003

ΓΑΙΔΟΥΡΑΓΚΑΘΟ

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΟ

Το γαϊδουράγκαθο είναι ένα ανθισμένο βότανο που το βρίσκουμε συνήθως σε ορεινές και πετρώδεις περιοχές. Ζει 2 χρόνια και το άνθος του είναι στρογγυλό σαν σφαίρα με αγκάθια και τρώγεται από τα γαϊδούρια.

Έχει αποδειχθεί ότι έχει πολλές θεραπευτικές ιδιότητες. Μερικές από τις ιδιότητες του είναι :

- Βοηθά στην καλή λειτουργία του ήπατος (συκώτι).
- Μπορεί να βοηθήσει στην ακμή σύμφωνα με μελέτες.
- Μειώνει τη χοληστερόλη.
- Βοηθά στον έλεγχο και την πρόληψη του διαβήτη.

Μορφές

Το γαϊδουράγκαθο μπορούμε να το βρούμε σε διάφορες μορφές, όπως

1. αποξηραμένα φύλλα
2. σκόνη
3. υγρή μορφή
4. αλλά και σαν βασικό συστατικό σε πολλά συμπληρώματα διατροφής.

➤ Μπορούμε να το καταναλώσουμε ως τσάι μέχρι και 3 φορές την μέρα.

Το γαϊδουράγκαθο αλλιώς λέγεται Milk thistle και χρησιμοποιείται πάνω από 2000 χρόνια για την προστασία του ήπατος και της χολής.

Η παρουσίαση έγινε από Σάντυ Κυριάκου και Ιωάννα Δρουσιώτη της τάξης Ε΄ 1 Β Δημοτικό Σχολείο Τραχωνιού.

22/05/2023

